

Creso cede al figlio (Storie, I, 40)

Ἀμείβεται Κροῖσος· «Ἦ παῖ, ἔστι τῆ με
νικῶς γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὡς ὦν νενικη-
μένος ὑπὸ σέο μεταγινώσκω μετήμι τέ σε ἰέναι ἐπὶ τὴν
ἄγρην.»

Creso chiede ad Adrasto di accompagnare il figlio (Storie, I, 41)

※ Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος μεταπέμπεται τὸν
Φρύγα Ἄδρηστον, ἀπικομένω δέ οἱ λέγει τάδε· «Ἄδρηστε,
ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω,
ἐκάθηρα καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω παρέχων πᾶσαν
δαπάνην· νῦν ὦν, ὀφείλεις γὰρ ἐμέο προποιήσαντος
χρηστὰ ἐς σέ χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, φύλακον παιδός σε
τοῦ ἐμοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὀρμωμένου, μή τινες
κατ' ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσι φανέωσι ὑμῖν.
Πρὸς δὲ τούτῳ καὶ σέ τοι χρεόν ἐστι ἰέναι ἔνθα ἀπο-
λαμπρυνέαι τοῖσι ἔργοισι· πατρώϊόν τε γάρ τοί ἐστι καὶ
προσέτι □ώμη ὑπάρχει.»